

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 79

Sobota, 8 listopada 1941 r.

Rok I

Rejon Sewastopola pod gradem bomb Naloty na porty Wielkiej Brytanii

Z KWATERY NACZELNEGO WODZA, 7. 11. — Naczelną Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje:

Na Krymie wojska niemieckie i rumuńskie kontynuują z dobrym skutkiem pościg pomimo trudnego terenu górskiego i zacięcia broniących się straży tylnych nieprzyjaciela. Nurkowce niemieckie zdruzgotały pozycje nieprzyjacielskie w rejonie Sewastopola i zmusiły kilka baterii do milczenia.

W Zagłębiu Donieckim oddziały niemieckie i włoskie idą walcząc naprzód.

Na środkowym odcinku frontu wschodniego, dywizje piechoty przerwały silnie rozbudowane pozycje nieprzyjacielskie, biorąc jeńców i działa.

Przed Peterhofem zatopila nasza artyleria nadbrzeżna jeden frachtowiec nieprzyjacielski. Na Leningrad zrzucano w ciągu dnia bomby ciężkiego i najcięższego kalibru.

W walkach przeciwko Wielkiej Brytanii bombardowało lotnictwo w ciągu ostatniej nocy porty na wschodnim i południowym wybrzeżu Anglii. Na skutek wybuchów bomb powstały w zakładach zaopatrzeniowych wielkie pożary. W rejonie Kanalu i u wybrzeży Holandii zestrzelono 10 samolotów nieprzyjacielskich a u wybrzeży Norwegii 1 samolot.

W Afryce północnej niemieckie samoloty bojowe zaatakowały z dobrym skutkiem brytyjski obóz namiotowy oraz umocnienia w Tobruku.

Nieprzyjaciół przedsięwziął w nocy na 7 listopada przy pomocy niewielkiej ilości bombowców bezskuteczne próby ataków na niektóre miejscowości Niemiec północnych.

BUDAPESZT, 8. 11. — Agencja MTI komunikuje z frontu wschodniego: Oddziały wojsk sprzymierzonych, walczące na froncie ukraińskim, zepchnęły nieprzyjaciela w rejon pomiędzy Woroszyłowgradem a południowo-wschodnią częścią Zagłębia Donieckiego.

Komunikat włoski

RZYM. Włoski komunikat wojenny z piątku 7. 11. podaje m. in.: W ciągu dnia wczorajszego oraz u-

biegłej nocy samoloty nieprzyjacielskie przeleciały nad kilkoma rejonami Sycylii i Campanii. Na niektóre miejscowości zrzucano bomby, które jednakże nie pociągnęły za sobą żadnych ofiar, powodując jedynie nieznaczne uszkodzenia. Liczba ofiar ataku na miejscowość Augusta, powiększyła się po ustaleniu bliższych danych do 10 osób. W ciągu dnia lokalna obrona przeciwlotnicza zestrzeliła 3 samoloty.

Na terenie Afryki Północnej — niezwykle ożywiona działalność artylerii włoskiej na frontach Tobruku i Sollum. Samoloty angielskie dokonały nalotów na rejon Bengazi i Trypolisu, zrzucając bomby. Jeden z nich został zestrzelony przez włoskie samoloty myśliwskie, drugi zaś przez obronę przeciwlotniczą.

Na terenie Afryki Wschodniej wojska włoskie udaremniły wysiłki nieprzyjaciela, który zamierzał na kilku odcinkach wtargnąć do Gondaru.

Wojna morska

NOWY JORK, 8. 11. — Brytyjski statek motorowy „Cingalese Prince” pojemności 8474 brt. został według

doniesień kół marynarskich stopniowany. 17 członków jego załogi zostało uratowanych przez parowiec hiszpański „Castille de Montjuich”. Pozostałych 57 ludzi załogi zginęło wraz z okrętem, który eksplodował.

NOWY JORK 8. 11. — Nowojorskie kółka żeglarskie donoszą, że norweski parowiec motorowy „Brafonn”, pojemności 9.739 brt. pozostający w służbie angielskiej, został zatopiony na północnym Atlantyku. Według wiadomości agencji prasowej Associated Press, „Brafonn” znajdował się w drodze z Teksasu do Anglii.

Marszałek Petain do francuskiej legii

VICHY, 8. 11. — Marszałek Petain odpowiadając telegraficznie na pismo pułkownika Labonne'a, dowodzącego francuską legią ochotniczą na froncie wschodnim, przyznał, że pismo to zrobiło na nim duże wrażenie zarówno jako na naczelniku państwa, jak i na byłym żołnierzu. „Jestem szczęśliwy, że zdajecie sobie sprawę, iż na barkach waszych spoczywa część naszego żołnierskiego honoru.”

Beznadziejna sytuacja floty czarnomorskiej Atak na Kaukaz będzie dla bolszewizmu ciosem śmiertelnym

SZTOKHOLM, 8. 11. — Prasa szwedzka wraz z radio angielskim zwraca uwagę na katastrofalną sytuację floty sowieckiej na Morzu Czarnym i Azowskim. Podkreślając, że na 14 portów na obu morzach, 6 zostało już zdobytych, a mianowicie Odessa, Mikołajów, Chersoń, Berdiańsk, Mariupol i Taganrog, bolszewikom pozostały jeszcze tylko Rostów nad Donem i Eupatoria. Określają one sytuację Krymu jako beznadziejną, przyznając nawet bez ogródek, że trzeba będzie się przygotować na dalsze niepowodzenia.

BERLIN, 8. 11. — Ze strony bolszewickiej słyszy się głosy, zwracające uwagę na wielkie niebezpieczeństwo, zagrażające Sowietom z południowo-zachodniej części frontu. Określają one sytuację Krymu jako beznadziejną, przyznając nawet bez ogródek, że trzeba będzie się przygotować na dalsze niepowodzenia.

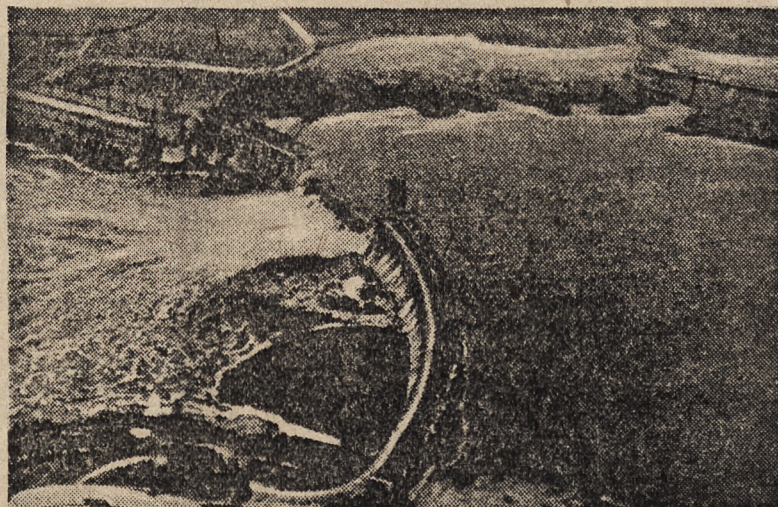
W związku z tym ofensywa niemiecka zaczyna interesować również rzeczoznawców portugalskich. Liczą się tu z rychłym atakiem na Kaukaz, zwracając uwagę na konsekwencje, jakie tego rodzaju akcja

pociągnie za sobą dla tego obszaru, zwłaszcza ze względu na położenie gospodarcze. Chodzi tu przede wszystkim o pokłady ropy naftowej na Kaukazie, których odciecie wystarczyłoby do zadania śmiertelnego ciosu niedźwiedziowi bolszewickiemu.

Ekonomista portugalski dr. Massarenhas, omawiając złoża naftowe na tych terenach, krytykuje bolszewicki system wyzysku i gwałtu. Zakończona technika sowiecka, mimo sztucznego przestroju, nie była w stanie przerobić uzyskany surowiec w swych rafineriach w ten sposób, by nadawał się do motorów sowieckich. Tym również tłumaczyć należy coraz gwałtowniejsze wołanie o pomoc, skierowane pod adresem Stanów Zjednoczonych. Sowiety domagają się materiałów pędnych, które przy jako tako zorganizowanej technicznie obróbce mogły same wyprodukować. Mimo iż najwydatniejsze złoża naftowe znajdują się po tamtej stronie Kaukazu, jednak na

północ od wzgórz kaukaskich znajdują się dwa ważne ośrodki: Grozny i Majkop. W ciągu ostatnich lat produkcja ropy w Majkopie znacznie wzrosła; wynosi ona rocznie 2,5 miliona ton, podczas gdy Grozny wydobywa rocznie do 3 milionów ton.

Zdaniem rzeczoznawców portugalskich, nie potrzeba nawet zająć Majkopu, Groznego i Baku, by odciąć Związek Sowiecki od złóż naftowych na Kaukazie, a tym samym zadać mu decydujący cios. Wszak samo zajęcie zachodniego wybrzeża Morza Kaspijskiego wystarczy już, by uniemożliwić bolszewikom korzystanie z ropy wyprodukowanej na tych terenach; wówczas bowiem transport ropy naftowej będzie niemiernie utrudniony — zwłaszcza że sowieckie statki-cysterny na Morzu Kaspijskim, z powodu swej małej pojemności nie będą stanowiły zbyt wydajnej pomocy dla bolszewików.

Zdjęcie zapory na Dnieprze dokonane z samolotu. Z dziewięćset metrowej zapory, przestrzeń dwustupięćdziesięciometrowa została przez cofające się wojska sowieckie wysadzona w powietrze.

Japoński statek pasażerski zatopiony przez miny sowieckie

TOKIO, 8. 11. — Jak informuje wydział prasowy rządu japońskiego, parowiec pasażerski „Kibi Maru” o poj. 4.500 ton, odbywając podróż z miejscowości Seiszin (na wschodnim wybrzeżu Korei) do Czugury, natknął się w odległości 50 mil morskich na południe od Seiszin na minę pływającą i zatonął.

Na miejsce wypadku niezwłocznie wysłano statki ratownicze. Na

razie brak wieści o losie 342 podróżnych oraz 65 członków załogi okrętu.

TOKIO, 8. 11. — Jak donosi agencja „Domei”, rząd japoński zwrócił się do rządu sowieckiego z ostrą notą protestacyjną z powodu katastrofy statku „Kibi Maru”, która nastąpiła na skutek spuszczenia sowieckich min pływających na japońskie wody terytorialne.

Ameryka powoła do wojska osiemnastoletnich rekrutów

FILADELFA, 8. 11. — Kierownik północno-amerykańskiego wydziału rekrutacji, gen. brigady Hershey, w mowie do słuchaczy uniwersytetu w Pensylwanii oświadczył, że ogromna ilość młodych Amerykanów nie nadaje się do służby wojskowej.

Wobec tego rząd Stanów Zjednoczonych będzie zapewne zmuszony do obniżenia granicy wieku rekrutów z 21 na 18 lat lub do asenrunku mężczyzn starszych roczników. Przeszło 50% bowiem zbadań dotychczas poborowych musiano odrzucić; w tej liczbie 150.000 — z powodu niedostatecznego wykształcenia szkolnego. Mi-

mo że z dniem 1 lipca przyszłego roku podlegać będzie obowiązkom służby wojskowej dalszych 1,7 miliona poborowych, grozi niebezpieczeństwo braku rekrutów. Obok konieczności ponownej rewizji zwolnionych poborowych starszych roczników, bierze się pod uwagę przede wszystkim obniżenie wieku zobowiązanych do służby wojskowej.

Litwinów ambasorem w USA

SZTOKHOLM, 8. 11. — Były sowiecki komisarz dla spraw zagranicznych, żyd Litwinow, został mianowany przez Stalina posłem w Waszyngtonie.

Demonstracja przeciw Rooseveltovi i Anglii

WASZYNGTON, 8. 11. — Według doniesienia agencji Associated Press, w czwartek przed Białym Domem demonstrowała grupa kobiet, niosących tablice z napisami „Roosevelt pod sąd!”, „Precz z Anglikami z Waszyngtonu!”. Demonstrujące kobiety były przeważnie członkiniami patriotycznych organizacji Chicago, Nowego Jorku i New Jersey.

Anglia „dziękuje”

b. sprzymierzeńcowi

VICHY, 8. 11. — Według informacji z kół marynarki francuskiej, flota handlowa Francji utraciła od chwili zawieszenia broni wskutek akcji brytyjskiej marynarki wojennej 800.000 tonażu handlowego.

Likwidacja Związku Pomocy Sowietom

BUENOS-AIRES, 8. 11. — Rząd argentyński zabronił działalności założonemu niedawno w Argentynie związkowi pomocy dla Sowietów.

Samoloty brytyjskie dla Australii

SZANGHAI, 8. 11. — „Morning Herald” przynosi wiadomość o wysłaniu do Australii nowoczesnych brytyjskich samolotów myśliwskich, dla obrony na wypadek ewentualnej agresji. Załoga składać się będzie częściowo z pilotów, którzy przechodzą przeszkolenie w Australii.

Towary niemieckie w drodze do Turcji

ANKARA, 8. 11. — Jak informuje wychodzący w Stambule dziennik „Cumhuriyet”, w najbliższych dniach przybyć mają do Turcji większe transporty towarów niemieckich, w szczególności zaś maszyn, chemikaliów i towarów włókienniczych. Będzie to pierwsza dostawa towarów w wyniku zawartego ostatnio turecko-niemieckiego układu gospodarczego.

Bezpieczeństwo lepsze od problematycznej przyjaźni

Głosy prasy o nieproszonej interwencji amerykańskiej

MADRYT, 8. 11. — Zachowanie Londynu i Waszyngtonu wobec Finlandii wywołało ostrą reakcję również w prasie hiszpańskiej. Dzienniki madryckie podkreślają, że Hiszpania odnosiła się zawsze z podziwem do dzielnego narodu fińskiego. Jak pisze „Alcazar” — przeciw Finlandii występują właśnie te narody, których czynniki kierownicze jeszcze przed dwoma laty zaofiarowały jej obłudnie pomoc, która nigdy nie nadeszła.

HELSINKI, 8. 11. — W związku z notą Hulla dziennik „Hufvudstads-

bladet” pisze o zmienności uczuć przyjaźni amerykańskiej. Dziennik wskazuje na fakt, że wojna Finlandii ma charakter obronny. Jeśli Finlandia miałaby okupić przyjaźń ze Stanami Zjednoczonymi ceną przyszłego bezpieczeństwa, za które naród fiński musiał obecnie ponieść bolesne ofiary, to nie pozostaje jej nic innego, jak zrezygnować z tej przyjaźni. Znamiennym dla rozpaczliwej sytuacji Sowietów jest fakt zmobilizowania autorytetu potężnych demokracji dla powstrzymania akcji bojowej tak małego kraju, jakim jest Finlandia.

Naród fiński na froncie wewnętrznym

Mimo braków wojennych — wiara w lepsze jutro

Helsinki, w październiku.

Mamy zaledwie koniec października a zdawałoby się, że jesteśmy już w pełni zimy. Miasto całe otulone w biel śniegu, mieniącego się w promieniach południowego słońca. A tak niedawno jeszcze bo w maju, zakończyliśmy poprzedni okres zimowy.

Na przestrzeni tego czasu zaszło wiele wydarzeń. Więc najpierw wojna „letnia”. Mimo całej grozy, jaką przyniosła z sobą to wezwanie do powrotnej obrony kraju, grozy mierzonej ciężkimi wypadkami minionej wojny „zimowej”, patrzymy na te rzeczy inaczej. Nastroje są jaśniejsze, jak jaśniejszym jest kraj — obraz zimowy, oświetlony słońcem.

W walce przeciw bolszewizmowi Finlandia poniosła szereg bohater- skich ofiar. Mają one znaczenie nie tylko dla współczesnego społeczeń- stwa, ale dla całych przyszłych ge- neracji. Zresztą dzisiaj oet walki jest inny aniżeli był przed dwoma laty. Kraj patrzył więc w jasną przyszłość...

W takim nastroju Finlandia wkra- cza w okres zimy. Armia ciągle jesz- cze walczy we wschodniej Karelii, a część jej oddziałów tworzy pier- ścię, otaczający Petersburg. Żoł- nierz nie boi się śniegu ni zbliżają- cego się zima, przeciwnie teraz do- piero czuje się w swoim żywiole, bo jeżeli istnieje jakiś „General Zima”, to jest nim — fińczyk, odporny, wy- trzymały, zahartowany. Żołnierz je- dnak myślami swymi często wraca do swej ojczystej zagrody, wieśniak do swego gospodarstwa rolnego, rzemieślnik do warsztatu. W Karelii wi- dzieci przecież żołnierze jak przedko- dziczą polą, gdy się je zaniedba. Toteż troszczą się o to, aby w domu zdążyli zaorać zagony jeszcze przed śniegiem. W kraju wszyscy praco- wali pilnie, i kobiety i dzieci — to pewne. Ale — wojna! Nie można więc osiągać w żadnej dziedzinie go- spodarczej dawniejszych wyników. Zresztą Finlandia wytrzymała wszyst- kie siły w jednym wielkim celu; wal- ki o lepsze jutro. I każdy żołnierz wierzy w osiągnięcie tego celu tak, jak wierzy, że po wojnie nastąpi okres spokojnej i owocnej pracy.

Wojnę odczuwa się wszędzie, na- wet w mieście, chociaż syreny alar- mów lotniczych słychać coraz rzad-ziej. Mimo wszystko kraj nie ma swego normalnego wyglądu. W szkolnictwie stałe ferie, bo albo brak nauczycieli, albo budynki szkolne

przeznaczono na inne cele. W kinach wyświetla się stare filmy. Produk- cja bowiem fińska jest nieczynna a filmów z zagranicy brak. Kierowni- cy teatrów szukają sztuki z kobiecą obsadą — imprezy zaś koncertowe kuleją również z braku sił odpowied- nych. A opera nie może w ogóle roz- począć sezonu z jakimś możliwym programem. Ale są to rzeczy drugo- rzędne.

Przed frontem „cywilnym” w kra- ju stoją ważniejsze zadania, równie ważne jak zadania żołnierza na po- zycjach. Drzewa wprawdzie nie brak, ale trzeba się zająć organizacją jego dowozu. To samo dotyczy dowozu aprowizacji do miast. Rybacy z wysp alandzkich nie mogą, jak corocznie, zjawić się na jesiennym jarmarku. W gminach zaś, które za aprowizację ogólną ponoszą odpowiedzialność, od- czuwa się brak dostatecznej liczby doświadczonych i ze swoim zakresem działania obznajomionych urzędni- ków. Ale mimo to front w kraju praco-uje z całym wysiłkiem, aby okazać się godnym trudów ponoszonych przez wojsko w dalekim polu.

A z frontu nadchodzą setki li-

stów. Każdy z nich opisuje „raj so- wiecki” oglądany z bliska. Każdy więc obywatel Finlandii wie, o jakiej wagi sprawę bój się toczy: Czy Fin- landia ma istnieć jako Wielka Fin- landia, czy też miałaby się zamknąć w dawnych granicach zagrożona przez mafię bolszewicką. Problemu tego inaczej rozstrzygnąć nie można, tylko drogą militarną.

„Wojna letnia” minęła, jak minę- ło barwne i piękne lato. Wspomnie- niem tylko pozostały gorące noce. I własny port bezpieczeństwa... A z dala, poza zatoką płonący Rewall. Odgłosy dochodzących detonacji bomb po- zwalały przypuszczać, że wraz ze zrywami i eksplozjami łamie się i ginie ostatni opór sowiecki na wybrzeżu estońskim.

Dzisiaj front niemal na wszyst- kich odcinkach leży daleko od daw- nej granicy. Dochodzimy już do me- ty, do przyswieszczenia nam celu, celu wielkiego. Więc i Finlandia, po- parta ofiarnością całego narodu, wy- tężyła wszystkie swe siły do walki o swoje Jutro. A cel już niedaleki, więc i nagroda za trud bliska.

Przy kiosku z gazetami

Pod tym tytułem drukujemy artykuły czy też wyjątki z artykułów zasłu- gujące naszym zdaniem na uwagę, przyczem poglądy w nich wyrażane nie mu- szą pokrywać się ze stanowiskiem „G. L.”.

ANGLIK O ARMII ANGIELSKIEJ

„BERLINER BOESENZEITUNG” nawiązuje do krytyki, wypowiedzia- nej przez rzecznikawcę wojskowego, Anglika LIDDELL HARTA, i w następujących słowach omawia orga- nizację i taktykę angielskich sił wojskowych:

Tym Anglikom, którzy sądzą, że kilka dywizji wysadzonych na konty- nencie, zdoła odmienić los Wielkiej Brytanii, daje odpowiedź sprawo- zdawca wojenny „Daily Mail”, Lid- dell Hart, w kilku prostych, lecz przykrych słowach prawdy.

Na podstawie wyników licznych manewrów angielskich stwierdza on, że armia angielska nie może się lu- dzić, by pod względem liczebności i uzbrojenia dorównać mogła niemiec-kiej.

„Jeżeli porównamy — pisze L. Hart — stan armii niemieckiej w r. 1939 i 40 z jej wyposażeniem w r. 1941 i 42, to na tej podstawie trudno opierać nadzieje zwycięstwa,

zwłaszcza że dotąd nie wiadomo, czy pod względem technicznym stan na- szego uzbrojenia jest lepszy od sta- nu z r. 1937”. Hart wypowiada się w dalszym ciągu owych wywodów za zupełną reorganizacją armii. An- glii potrzeba armii wzorowej, owia- nej nowym duchem, a wyposażonej w nowoczesną broń, która byłaby tizonem angielskiego wojska naro- dowego. „Upłynął znów rok” — skarży się Hart — „a doświadczenia nabytego w Afryce i na Bałkanach nie wykorzystano ani w wyższych komendach ani w radach wojennych. Rozwój współczesnej zmechanizowa- nej sztuki wojennej nie znalazł w Anglii oddźwięku”. Według opinii Harta powinna angielska armia wzorowa być podzielona na dywizje pancerne i dywizje piechoty. Zada- niem komendy dla wojsk pancernych, działającej w łonie sztabu generalnego, byłoby zajmowanie się zagadnieniem walk pancernych. Rze- rzą zrozumiałą jest, że szef sztabu generalnego sam musi być specjali-

stą w tej dziedzinie. Postulaty po- wyższe dlatego są ciekawe, ponieważ ujawniają, czego brak dotąd armii angielskiej. Liddell Hart zarzuca ministerstwu wojny, że złożone jest z podstarzałych oficerów, którzy o nowoczesnej wojnie mają słabe po-jęcie i wszystkich młodszych swych kolegów, posiadających współczesne podejście do strategiki, dlatego wła- śnie usuwają w cień. Dla poparcia swych wywodów przytacza Hart a- negdotę z czasów Fryderyka Wiel-kiego. Mianował on młodego oficera generałem kawalerii. Gen. Seydlitz — oto nazwisko nominata — wyrzekł wtedy znamienne słowa: „Czas naj- wyższy, jeśli na mnie jeszcze liczyć chcesz. Mam już 36 lat.” Gdyby tę taktykę zastosowano do angielskiego korpusu oficerskiego, musiałaby większość członków sztabu general- nego pójść w odставку.

„Daily Mail” omawia problem, poruszony przez Harta, także w swym wstępnym artykule i podkre- śla jego krytyczne uwagi, dotyczące organizacji i taktyki stosowanej w armii angielskiej wobec szybkości akcji w czasie wojny światowej, wy- rażającej się w 2—3 milach, w o- becnej wojnie operacje mają rozpęd 20—30 mil na godzinę. Jest to re- zultat mechanizacji armii. Lecz ani w angielskiej radzie wojennej ani w naczelnym dowództwie armii an- gielskiej nie ma odpowiedniej oso- bistości, która by obeznaną była z techniką zmotoryzowanej armii.

Sądy duchowne dla księży

MADRYT, 8. 11. — Rząd gen. Franco udzielił hiszpańskiemu stano- wi duchownemu specjalnych przywi- lejów w zakresie sądownictwa karne- go. Według nich oskarżeni, którzy należą do stanu duchownego, podle- gają sądom własnych władz zwierz- chnich, a więc biskupowi i oddawa- ni są do więzień, należących do ko- ściółki. Dygnitarze kościelni przyjmują wobec władzy państwowej odpo- wiedzialność za uwięzionych. Zasad- niczo zastrzegają sobie władzę cywil- ne w wyjątkowych wypadkach praw- brania uwięzionych duchownych pod- dozor w więzieniach państwowych. Ten nowy środek zapobiegawczy rządu hiszpańskiego mieści się w ra- mach konkordatu.

Sztachety na złom

GENEWA, 8. 11. — Brak żelaza panujący w Anglii po zatrzymaniu przez USA wszystkich transportów starego żelaznictwa, zaostriżył się tak bardzo — że obecnie, jak donosi „Times”, zdecydowano się na zdjęcie sztachet żelaznych z 9 znanych ko- ściółów londyńskich.

Ameryka angażuje się ponad swą zdolność

Ostrzegawcze głosy krytyki działaczy politycznych

SZTOKHOLM, 8. 11. — Dysku- sja senatu waszyngtońskiego nad zniesieniem ustawy o neutralności ujawniła silny pesymizm w stosun- ku do polityki Roosevelta. Według informacji Reutera senator Lica od- malował w czarnych barwach sy- tuację, jaka wytworzy się w razie dalszych sukcesów niemieckich. De- mokratyczny senator Bilbo wypowie- dział się zdecydowanie przeciwko zniesieniu zakazu wpływania przez amerykańskie statki handlowe do strefy wojennej, wyrażając swoje zastrzeżenia w następujących słowach: „Jeżeli Anglia po pięciu czy sześciu latach wysiłków zbrojeni- wych jeszcze nie uważa stanu swo- ich zbrojeń za dostateczny, to o ileż bardziej dotyczy to nas, którzy znajdujemy się dopiero w początko- wym stadium akcji zbrojeniowej. Czyż w tych warunkach możemy po- zwolić sobie na uprawianie polityki, która doprowadzi nas do stanu woj- ny, który to stan niewątpliwie na- stąpi w razie przyjęcia zapropono- wanych zmian w ustawie o neutral-ności.

NOWY JORK, 8. 11. — W prze- mówieniu, wygłoszonym na posie- dzeniu Instytutu Naftowego Stanów

Zjednoczonych minister spraw we- wnętrznych lckes uzalał się, że nie jest wykluczone, iż Stany Zjedno- czone będą musiały dostarczyć więk- szą liczbę statków-cystern, niż to dotychczas miało miejsce. Nie jest również wykluczone zmniejszenie się ilości gazoliny zwykłej i lotniczej na pokrycie własnego zapotrzebowa- nia Stanów Zjednoczonych. Stany Zjednoczone są zobowiązane na we- zwanie Wielkiej Brytanii oddać lo- jej dyspozycji statki-cysterny. Sy- tuacja w dziedzinie rozdziału stat- ków-cystern pozostaje więc nadal problemem trudnym do rozwiązania. Jeśli przemysł naftowy w Stanach Zjednoczonych podwoi do 1 stycznia 1942 produkcję benzyny lotniczej, to nawet wówczas posiadane zapasy nie będą w stanie sprostać zapotrze- bowaniu Stanów Zjednoczonych, An- glii, Związku Sowieckiego oraz Chin. Co gorsze, nie jest nawet wiadomym, czy Stany Zjednoczone osiągną wy- starczającą maksymalną produkcję, aby móc pokryć własne zapotrzebo- wanie.

WASZYNGTON, 8. 11. — We- dług doniesienia „New York Times” Roosevelt zażądał od kongresu dal- szych 450 milionów dolarów na po- trzeby floty. 350 milionów dolarów ma być przeznaczonych na samoloty i ich części składowe, reszta zaś na materiały lekarskie.

Na gościnne występy

Jadą do fabryk angielskich agitato- rzy bolszewicy, zaproszeni przez sir Waltera Citrine, prezesa brytyj- skich związków zawodowych, który otoczył ich najczulszą opieką.

Jak sobie kto pościele — tak się wyspi; ale czy miłe będzie przezo- dzenie... na czerwonym przeście- radle?

Widzimy więc, że

Anglia bolszewizuje się

w amerykańskim tempie. Niedawno wprowadzono służbę wojskową dla kobiet, obecnie zaś nasładowuje się tam Sowiety w innej dziedzinie. Otóż informacje angielskie ludzko przy- pominają bolszewickie... i to nie tyl- ko tym, co się w nich zawiera — lecz właśnie tym, czego w nich nie ma.

A nie ma w nich — prawdy. Ale w ten sposób bolszewizuje się nie tylko prasa, lecz również... czy- telnicy, którzy po przeczytaniu na- wiadomości o

wielkim zwycięstwie sowieckim na Baltyku,

powiedzą sobie, podobnie jak od lat karmiony błagą „obywatel” radziecki: — Bujaj pan wuja... Sama!

A teraz, proszę nie myśleć, że to prima aprilis,

bo do wiosny niestety daleko — ale że śniech to zdrowie, musimy więc podzielić się z Czytelnikami bardzo wesołą nowiną:

Winston Churchill mianowany zo- stał... majorem! Ciek: wi pytaj, czy za odwrot z Grecji czy też za uciecz- kę spod Dunkierki?

Możemy więc wyjaśnić, że pre- mier angielski został majorem... — gdyż kilkakrotnie pokonała go... vis maior!

Pokrótkie

60-lecie kolei rumuńskich było uroczysto obchodzone w Bukareszcie.

Roosevelt wraz z premierem kanade- skim, Kingiem, utworzyli komisję zbroje- niową, w celu ujednolicenia przemysłu wo- jennego obu krajów.

100 miliardów marek wynosił dochód spo- łeczny w Niemczech, jak podkreślił w od- czytanie min. Schwerin v. Krosigk.

Przebieg 136 tysięcy tonażu okrętowego wydobyło z morza hiszpańskiego towarzy- stwo użytkownika starych okrętów.

112 kontrtorpedowców brytyjskich zasto- piono od czasu wybuchu wojny.

Rekordowa ilość katastrof lotniczych wy- darzyła się w USA, gdzie w ciągu dwóch tygodni zginęło około 60 lotników.

4 osób poniosło śmierć wskutek pożaru wielkiego hotelu w Aberdeen (Anglia).

Marynarze amerykańscy słuchali z an- gielskimi gwałtowną bijatykę w porcie wo- jennym Newport News.

Duńczycy mają kłopoty

Dają się we znaki następstwa wojny

Kopenhaga, w listopadzie.

Apro wizacja Danii pozostaje — rzecz naturalna — pod znakiem wo- jennych ograniczeń. Lecz zjawisko to ujawniało się w Danii stopniowo, dzięki porobionym jeszcze przed woj- ną zasopom i dzięki nadprodukcji rolnictwa. Ze za a'y kawy defini- tywnie się wyczerpały, że otrzyma- nie papierosów, cygar i tytoniu faj- kowego uzależnione jest od kartek żywnościowych i — humoru kupca, że ryżu, pieprzu prawie już nie ma, a słoninę i smalec rzadko tylko kupić można, to są to już objawy powszech- nych ograniczeń, które się nie podo- bają Duńczykowi, jak wyczerpanie zasopów koniaku czy wina, whisky czy ginu.

Lecz nie tyle brak towarów. Ile kształtowanie się cen powodują powikłania gospodarcze. Skompliko- wany organizm „rady kontroli cen” nadzoruje ceny, a ściślej mówiąc, obserwuje wzrost cen. Rada posiada dostateczne kompetencje, aby prze- ciwdziałać spekulatywnemu podwyż- szaniu cen, lecz bierność jej w nie- których wypadkach usprawiedliwio- na, w innych dająca powód do słusz- nej krytyki, pozostawiła kształtowa- niu się poziomu cen wolną rękę. Zanoszą się wszakże na to, że już wkrótce uda się znaleźć sposoby aby ceny i zarobki doprowadzić do właściwego poziomu.

W obecnej chwili zarobki świata

pracy są stabilizowane. Lecz sta- łość zarobków podobna jest do sta- bilizacji „cen maksymalnych” za to- wary. Ustawa bowiem dopuszcza pewną dowolność, jednakże maksy- malna granica zarobków nie pozos- taje w żadnym stosunku do wzros- tu cen.

Jak system kartkowy ograniczył spożycie chleba, masła, nafty, kakao, węgla, koksu, tak wysoki poziom cen wpłynął na zmniejszenie konsumpcji innych artykułów. Mięso, wędlinę i ryby można jeszcze nabywać bez kartek, również odzież i obuwie nie są objęte systemem kartkowym, lecz wygórowane ceny za te towary wpłynęły automatycznie na zmniej- szenie zapotrzebowania. Mimo wszyst- kiego o ogólnej biedzie nie może być mowy. Właśnie w okresie obecnym, z okazji przystępowania dzieci do pierwszej komunii, urządzane uro- czystości ujawniają, jak bardzo Duń- czyk przywiązany jest do swych zwyczajów i obyczajów i że stać go na urządzenie tych obchodów.

Z początkiem bieżącego roku Da- nia miała wielką ilość bezrobotnych. W czasie wiosny liczba ich spadła do granic od lat niebywałych. Obec- nie obserwujemy zjawisko odwrot- ne, jako następstwo zimowego sezo- nu. Są jednak wszelkie dane ku te- mu, że znaczna liczba zwolnionych ro- botników zostanie znów zatrudnio- na, rząd bowiem przeznaczają kilka

milionów koron na uruchomienie robót. Dwie rozpisane pożyczki we- wnętrzne, przeznaczone na realiza- cję programu robót budowlanych, zostały pokryte z nadwyżką. Prze- myśl mimo braku surowców jest czynny. Rolnictwo po dawnemu wy- kazuje znaczną dochodowość, to sa- mo dotyczy i rybactwa.

Dla mieszkańców kraju i wysp, otoczonych morzem i zatokami, a silnymi wiatrami nawiedzanych — ważną sprawą jest zaopatrzenie w opał. Całe zapotrzebowanie węgla pokryte zostało z Niemiec. Węgiel kamiennego dostarcza się do miast, gdy wale palą torfem lub węgiem brunatnym.

Nie należy z opisów o niedostat- kach w Danii, które zresztą są zno- śne, wysnuwać jednostronnych wnio- sków. Dania jest krajem, nawiedzo- nym przez wojnę, która żyje prze- ważnie z dawniej nagromadzonego dorobku. Enuncjacje mężów stanu, wypowiedziane kilkakroć przy róż- nych okazjach, najlepiej charaktery- zują nastroje ludności. „Narodowi duńskiemu zaoszczędzono, co inne narody przeciwierpieć musiały a ogra- niczenia tych narodów są w konse- kwencji znacznie większe od tych, które my znosimy”.

Złote i ruble

należy zgłaszać

(m) W związku z wprowadzeniem w Galicji przepisów dewizowo-prawnych, komunikujemy po zasięgnięciu informacji w Urzędzie Dewizowym, że sowieckie ruble oraz wycofane w ogóle z obiegu złote polskie i polskie papiery wartościowe podlegają obowiązkowi zgłaszania w Banku Emisyjnym lub Dewizowym.

Pamiętajcie o zaciemnianiu mieszkań od godz. 17.10 do 7.35 rano

Gdzie wpłacać podatki?

(z) Wobec licznych zapytań, komunikujemy, że do Urzędu Skarbowego Lwów Powiat, mieszczącemu się przy pl. Cłowym 1, któremu podporządkowane są Urzędy Skarbowe Powiatowe w Żółkwi, Sokalu, Rawie Ruskiej, Lubaczowie, Jaworowie, Moskiskach, Gródku Jagiellońskim i Bóbrce, należy wpłacać podatek od gospodarstw wiejskich, kulturalny, obrotowy, dochodowy od nieruchomości oraz podatek gruntowy.

Rejestracja

przedsiębiorstw

(j) Wszystkie przedsiębiorstwa, jak np. zakłady przemysłowe i handlowe, banki i instytucje ubezpieczeniowe, firmy transportowe, restauracje, hotele i t. p., winny najdalej do dnia 20-go listopada br. zarejestrować się w głównej grupie Gospodarki Przemysłowej (ulica Bourlarda 5), składając zgłoszenie na specjalnych formularzach.

Przedsiębiorstwa rzemieślnicze będą rejestrowane osobno w terminie późniejszym.

Przedsiębiorstwa z prowincji mogą dokonać rejestracji w wyznaczonym terminie w odpowiednich starostwach okręgowych.

Jednocześnie wszystkie przemysłowe i handlowe przedsiębiorstwa winny rejestrować zatrudnionych w poszczególnych zakładach uczniów i praktykantów. Zgłoszenia uczniów w wieku od 14-go do 18-go roku życia winny być nadsyłane przez poszczególne firmy do Głównej Grupy Gospodarki Przemysłowej (ul. Bourlarda 5, III. p.).

Rejestracja uczniów rzemieślniczych odbędzie się w późniejszym terminie.

Aryzacja warsztatów rzemieślniczych kwestią najbliższej przyszłości

(z) Rzemiosło galicyjskie nie udało się jeszcze podnieść z upadku, w jaki popadło w czasie okupacji bolszewickiej. W dniu wybuchu wojny na terenie okręgu galicyjskiego znajdowało się 40.000 warsztatów rzemieślniczych. Liczba ta obejmuje warsztaty prowadzone na podstawie uprawnień przemysłowych (kart rzemieślniczych, przemysłowych i koncesji). Ogólna ilość warsztatów rzemieślniczych (wraz z chałupnikami) wynosiła w przybliżeniu 80.000. W liczbie tej mieści się duża ilość warsztatów prowadzonych przez uchylających się od płacenia podatków, nie posiadających uprawnień.

Po wkroczeniu bolszewików na teren Galicji ilość czynnych samodzielnych warsztatów rzemieślniczych spadła do 5—8 proc. dawnej ilości. Większa część rzemieślników (60 proc.), wobec likwidacji samodzielnych warsztatów, została zatrudniona w kooperatywach. Reszta znalazła pracę w wytwórniach, fabrykach i większych przedsiębiorstwach państwowych (30 proc.), część zaś nie wróciła z wojny, lub też została przez bolszewików aresztowana, wywieziona itp.

Taki stan istniał w chwili wkroczenia wojsk niemieckich do Lwowa. Oczywiście że niemożliwym było od razu doprowadzenie rzemiosła do stanu normalnego. Powołano więc do życia Izbę Rzemieślniczą, która weszła w skład Głównej Grupy Gospodarki Przemysłowej i zajęła się tworzeniem samodzielnych warsztatów rzemieślniczych oraz organizacją cechów według wzorów niemieckich. Plan zorganizowania rzemieślników w cechy znajduje się już w końcowym stadium realizacji. Iżba zajmie się też w najbliższej

przyszłości prowadzeniem egzaminów czeladniczych i mistrzowskich do czego powołano już specjalne komisje.

Aryzacja rzemiosła, podobnie jak i w innych okręgach Gub. Gen., będzie przeprowadzona również i na naszym terenie.

W Galicji w dniu 1-go września 1939 r. procent żydów w niektórych rzemiosłach był następujący: szklarstwo 90 proc., blacharstwo 86 proc., jubilerstwo i złotnictwo 86 proc., zegarmistrzostwo 93 proc., cholewkarstwo 96 proc., fryzjerstwo 70 proc., bielizniarstwo 90 proc., czepkarstwo 98 proc., kapelusznictwo 85 proc., krawiectwo 70 proc., kuźnictwo 80 proc.

Widzimy więc z tego, że odzyskanie rzemiosła jest zadaniem olbrzymim, wymagającym wiele pracy, przy czym ściśle się z tym wiąże sprawa zapotrzebowania na nowe rzemieślnicze siły aryjskie.

Sumienny, dobry szofer - mechanik

do małej ciężarówki potrzebny, oferty z podaniem referencji pod „Szofer“ do Administracji.

Co słychać w kraju

Regulacja Wisły

W planach inwestycyjnych gospodarki wodnej w Gub. Gen. mieszczą się dwie ważne pozycje: dokończenie budowy największej w Europie zapory na Dunaju w Rożnowie, co umożliwi wykorzystanie na wielką skalę energii mechanicznej — i zabezpieczenie około 200.000 ha ziemi, rokrocznie niszczonej powodziami, przez obwałowanie Wisły i jej dopływów.

WARSZAWA

Bezpłatne filmy OPL. — Jednocześnie warszawskich kin wyświetla w godzinach rannych, względnie popołudniowych dla ogółu ludności, a przede wszystkim dla członków OPL, bezpłatne poglądowe filmy w zakresie samoobrony przeciwlotniczej. Każdy seans składa się z 3—4 krótkometrażowych cykli. Pierwszy

cykl, to sprzęt dla samoobrony OPL, drugi — sporządzanie sprzętu i sposób jego użycia, trzeci i czwarty — to bomby zapalające i zespoły ratownicze w akcji.

Z uwagi na aktualność tematu filmy te we wszystkich kinach zarówno w śródmieściu, jak i na dalekich peryferiach, cieszą się bardzo dużą frekwencją.

Torf zamiast węgla. — Rozpoczęta po raz pierwszy w bieżącym roku w okręgu warszawskim przemysłowa eksploatacja torfu jest już prawie wszędzie na ukończeniu — wydobyto przeszło 33.000 ton materiału opałowego.

Torf warszawski mało ustępuje węglowi krakowskiemu — jeśli węgiel krakowski przy 20 proc. popiołu daje 5.500 kalorii ciepła, to sosnowy torf „drewnicki“ przy 4.200 kaloriach daje tylko 8 proc. popiołu.

W 1942 roku planuje się rozszerzenie przemysłowej eksploatacji torfu co najmniej o 50 proc. Odpowiednie badania terenowe przyszłych „kopalni“ już są ukończone.

Kary za paskarstwo. — Niedawno donosiliśmy o ukaraniu za lichwą 11 zakładów gastronomicznych w Warszawie. W wyniku dalszej kontroli ukarano dwie restauracje za paskarstwo: „Alhambra“ i „Wspólnotę“ grzywnami po 2000 zł.; lokale zostały zamknięte na przeciąg jednego tygodnia.

GAZETA LWOWSKA W KAŻDYM DOMU POLSKIM

Z notatnika reportera

OFIARY NALOGU

(j) 63-letni rolnik Rudolf Pigulecki wypił „na rozgrzewkę“ około 1/2 litra spirytusu denaturowanego. „Kurak“ okazał się fatalnym w skutkach, bowiem w kilka minut po wypiciu alkoholu Pigulecki runął na ziemię, wijąc się w strasznych boleściach. Wezwano lekarza Pogotowia, który dokonał niezbędnych zabiegów przewiózł go do szpitala w stanie ciężkim na klinię chorób wewnętrznych przy ul. Piekarskiej 69, gdzie walczył on ze śmiercią.

Na ulicy Piekarskiej upadł jakiś mężczyzna. Lat około 40, zdradający objawy silnego zatrucia alkoholem. Wezwano lekarza Pogotowia, który przewiózł nieprzytomnego, przy którym nie znaleziono dowodów osobistych, do Szpitala Powiatowego.

NA JEZDNI — Na ul. Kleparowskiej została potrącona przez samochód wiejska furmanka, wskutek czego właściciel 35-letni Mikołaj Sobczyński odniósł rany głowy, szyi i rąk. Sobczyńskiego przewieziono do Szpitala Powiatowego.

— Rybak Stanisław (Zródłana 20) prze-

chodząc przez jezdnię ul. Słonecznej został potrącony przez przejeżdżający wóz tak silnie, że uległ kontuzji głowy, rąk i nóg. Ofiarę wypadku zaopatrzył lekarz Pogotowia.

FATALNY UPADEK — 72-letni Katarzyna (Janowska 88) podążając się upadła ze schodów, nękając złamanie ręki i nogi. Staruszkę odstawiono do szpitala domu dla starców.

ZATRUCIE — Kondak Helena, lat 24 (Barłosa Głowackiego 7) po spożyciu produktów zakupionych w handlu pokatym doznała silnego zatrucia organizmu. Zatrutą zaopatrzył lekarz Pogotowia.

WYPADEK NA KOLEI — Na dworcu głównym został uderzony żelazną belką w głowę 51-letni Piotr Ismanicki z Przemysła, doznając wstrząsu mózgu i ciężkich obrażeń ciała. Ofiarę wypadku przewiózł wezwany lekarz Pogotowia w stanie groźnym do szpitala przy ul. Rappaporta 8.

ERWIN WITSTOCK

Straszne mieszkanie

Gdy po wojnie światowej część wschodnich terenów Rumunii przydzielono Węgrom, musieli niektórzy studenci niemieccy przenieść się z Siedmiogrodu do Bukaresztu dla kontynuowania studiów. Wtedy to znalazł się również w Bukareszcie student prawa Tomasz Girscht, syn pastora z wioski Mardisch, dobrze wychowany chłopiec ze spokojnej mieszczańskiej rodziny. Ponieważ trudno mu było znaleźć odpowiednie mieszkanie, ulokował się chwilowo w domu nauczyciela niemieckiej szkoły ludowej. Dom nie był zbyt cichy. Pięć pociech pana nauczyciela i ruchliwa przedsiębiorcza małżonka — nie stwarzały odpowiednich warunków do spokojnej pracy. Po pewnym czasie Tomasz Girscht postanowił poszukać sobie innego lokum — zwłaszcza, że nie chciał tracić semestru, postanowił zdać egzamin. W jakiejś gospodzie studenckiej poznał pośrednika mieszkaniowego, który wiedział o wolnym pokoju. Na ulicy Calea Victoriei, a więc na głównej ulicy Bukaresztu mieszkała pewna starsza dama z 22-letnią córką. Była to Rosjanka, która chciała w jak najkrótszym czasie odnaleźć pokój w swoim mieszkaniu. Co prawda dama ta podobno bardzo przebiegała wśród kandydatów na sublokatorów — i gdy przysłano do niej egzemplarz dodatkowego, oświadczyła, że do

egzekutorów nie ma zaufania. Lekarz nie odpowiadał jej, bo ubrania jego pachniały szpitalem, a znowu ktoś inny miał według niej „za mało kultury“; lecz pomimo to pośrednik sądził, że Tomasz będzie mógł wynająć pokój.

O godzinie 11-ej rano zadzwonił Tomasz do drzwi, na których widniała metalowa tabliczka „frakseia Iwanowna Miasojedowa“. Z mieszkania dochodziły głośne dźwięki fortepianu. Wreszcie drzwi otworzyły się i w ciemnej celi przedpokoju ukazała się dama dość okazałej tuższy z wysoko podniesioną głową, ubrana pretensjonalnie. Dama miała duże ciemne oczy, a nad czołem piętrzyła się wysoka fryzura. W prawej ręce, obwieszona bransoletami i pierścieniami, trzymała papierosa.

— Jestem Tomasz Girscht. Przyślali mnie pan Mircea.

— Och! — powiedziała dama, podnosząc lewą rękę, po czym odsunęła maleńkiego jedwabistego iaska, który szczełał przeraźliwie. Następnie zrobiła gest zapraszający i drobnymi krokami odeszła w głąb przedpokoju. Weszli do jasnego, oświetlonego słońcem pokoju. Fortepian zamilkł. Prakseia Iwanowna Miasojedowa westchnęła — i rozpoczęła rozmowę z Niemczyzną:

— Panie...

— Tomasz Girscht.

— Tomma Girszt.

W pokoju siedziały dwie młode dziewczyny. Jedną z nich, silnie uszminkowaną, siedziała po środku. Druga podniosła się od fortepianu. Tomasz domyślił się od razu, że była to córka Rosjanki. Twarz miała delikatną, duże głębokie oczy podobne do matki i delikatną cerę. Typowa uroda południowej kobiety. Matka powtórzyła znowu po chwili:

— Tomma Girszt.

Tomasz stał się przedmiotem zainteresowania osób obecnych w pokoju. Po chwili znalazł się przy okrągłym stoliku, mając obok siebie Prakseię Iwanowną i Eugenję Sergiejewę (jej córkę), podczas gdy Hanka (jej przyjaciółka) siedziała nadal w kapeluszu i płaszczu, jakby miała za chwilę wyjść. Tomasz nie orientował się, gdzie matka i córka nauczyły się łamanej niemieczyny, ale przy pomocy wtrącających od czasu do czasu słów rumuńskich udało im się podtrzymać rozmowę.

— Ach, — powiedziała znowu matka, gdy rozmowa wkroczyła na temat wojny światowej i oficerów:

— Pan jest oficerem? german?

— Tak, proszę pani, byłem podczas wojny oficerem.

Eugenja Sergiejewna klasnęła w dłonie z radością.

Tomasz tłumaczył, że choć jest Niemcem, ale służył w armii austro-węgierskiej, więc nie jest niemieckim oficerem.

— Nie, nie Tomma! Pan jest oficerem german!

Córka pobiegła do fortepianu i zagrała jakąś galopadę, którą uwa-

żała widocznie za piosenkę niemiecką. Poczem Hanka usiadła do fortepianu i zagrała walc Chopina.

— Tańczyć! — rzekła, wskazując głową na Eugenję Sergiejewę.

Tomasz tańczył z córką. Matka odwróciła krzesło, żeby lepiej widzieć, przy czym prawą dłoń wykonała ruchy, naśladujące kastaniety. Potem Tomasz tańczył z nią również. Wreszcie z Hanką. I tak schodziły godziny, w czasie których tańczono jedzono i pito. Ile razy Tomasz zaczynał rozmowę w sprawie wynajęcia pokoju, otrzymywał wymijającą odpowiedź.

— Czy mógłbym przynajmniej zobaczyć pokój? — zapytał, bo dochodziła już 7-ma godzina.

— Nie! — ale może być pewnym, że jeśli pokój otrzyma, znajdzie w nim wszystko potrzebne. Matka prosiła o czas do namysłu do następnego dnia.

Tomasz wrócił do domu wieczorem, w czasie gdy gospodarze siedzieli przy kolacji. Zatrzymał się u nich przez chwilę. Do pokoju weszła służąca.

— Ktoś czeka na pana w przedpokoju.

Tomasz wyszedł. W przedpokoju stała Hanka i wymachując rękami, powiedziała po rumuńsku:

— Birja! Birja! (t. zn. dorożka).

Więc przyjechała dorożka, aby go zabrać z powrotem do pani Prakseidy. Tomasz przypuszczał, że chcą mu jeszcze coś zakomunikować w sprawie mieszkania, ale zarpo przyjeździe zorientował się, że chodziło widocznie o coś innego. Ucie-

Lwów à la minute

Powrót Baczewskiego

Lwów słynie z wielu rzeczy. „Paryż“ ma sławę lokalną, panorama i park Stryjski — sławę krajową; za to Baczewski jest znakomitością na miarę europejską.

Lwów bez wódki — to jak ryba bez wody. Toteż po „Placu Spekulantów“ uwijają się uczynni ludzie, którzy nie mogą znieść, aby ich bliźni umierali z pragnienia — więc jak mogą, ratują głębię lwowską od zabójczej posuchy.

Stosunek uczuciowy sprzedawców do towaru wyraża się w półgłosnych okrzykach lwowskich „Paryżan“:

— Cmaga, cmagunia!

— Wilgoć serdeczna!

— Wódziatko!

Toteż nie dziwnego, że jeden z drugim nie chce się rozstać z drogim ciążarem, jakby z ukochaną dziewczyną. Dlatego też w rozmowie z nabywcą robi hece i wyczynia różne kawałki, aby go zniechęcić i odstraszyć. Dlatego osładza sobie rozstanie, doprowadzając do białej gorączki takiego gościa, który chce go zastąpić w wysuszeniu butelki. A gdy gość nareszcie zgiewa się i pójdzie w świat — wówczas sprzedawca upija się sam, po pierwsze z żalu za straconym zarobkiem, a po drugie — z radości, że uratował butelkę przed zagładą.

Trafiają się jednak tacy uparci ludzie, że nie odstrasza ich żadne szynkany. Taki da się doszczętnie okantować — gdy chodzi o kant butelki. Takiego pijaka może z łatwością wyssać paskarska pijawka. Takiej alkoholicznej pały nie odpędzisz nawet pałką, bo się pali bez zapalki, a tego pożaru nie ugasi woda, tylko wódka. Taki to nawet zyralfie zazdrości długiej szyi, bo ile się w niej zmieści... szyjek od butelki! Dla takiego nawet telefon brzmi jak butelefon, kobieta wyłada w jego oczach jak kor-kobieta, a niewinny park jak lum-park; pomijając już to, że nawet bambosze to dla niego bibosze, a najlepszy rarytas to czysty spirytus.

— Zwiariowałeś? — powiada tamten. — Na co ci tyle zakaski?!

W związku ze wzmożoną konsumpcją wody ognistej, życie naszego miasta płynie wartkim nurtem, a na ulicy i w tramwaju słyszy się wieczorem przemile dialogi.

— Ale duszno było w tej knajpie! Całą forszę ze mnie wydusili!

— Proszę mnie nie nudzić! — zwraca się gość pod gazem do własnych wnętrzności.

— Panie konduktorze, proszę przesiedzieć!

— A dokąd?

— Daleko, daleko jadę... do Baczewskiego.

— Myli się pan! to Baczewski od pana jedzie!...

J. B.

szły się bardzo, że przyjechał. Uważały też, że Tomasz zapewne również bardzo się cieszy, iż tak szybko po niego posłały.

Czas mijal na więcej pogawędce, przy jedzeniu i piciu.

Wreszcie Hanka pożegnała się. Kiedy wyszła, Tomasz wstał również i chciał się pożegnać. Wówczas matka i córka zaczęły go prosić, aby pozostał na noc w pokoju, który chciał wynająć. Eugenja Sergiejewna wspominała też, że obie z matką boją się trochę zostawać same na noc. Prakseia Iwanowna potwierdziła słowa córki. Po czym zaprowadziły go do końca sieni i wskazały „jego“ pokój.

I rzeczywiście pokój był miło urządzone; na świeżo posłanie w łóżku leżała czysta kołdra nocna.

Pomimo znużenia, Tomasz nie mógł zasnąć. Słyszał obie kobiety, jak chodziły po przedpokoju. Do późnej nocy gotowały one i piły herbatę, rozmawiając przytłumionymi głosami. Po godzinie drzwi otworzyły się cicho. Eugenja Sergiejewna wsunęła się do pokoju.

— Tomma! Tomma! — szepnęła w ciemnościach.

Tomasz zaświecił światło. Dziewczyna zbliżyła się do łóżka. Miała na sobie długie czarne futro, spod którego widać było nocną koszulę, na nogach zaś czerwone pantofelki ranne.

— Niech się pan nie gniewa. Proszę przyjąć do nas. Mamy na pana powiedzieć coś ważnego.

— Dobrze, ale muszę się najpierw ubrać.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Ogłoszenie

Nauka w Państw. Szkole Rzemiosł dla ślusarzy i elektromechaników z polskim językiem nauczania rozpocznie się we wtorek dnia 11-go listopada br. o godz. 14.30 w budynku szkolnym przy ul. Akademickiej 1. 9. (dawne Liceum im. Królowej Jadwigi).

DYREKCJA.

PRACOWNIA
FOTO-RADIO
WŁ. SUCHECKI

Lwów, pl. Mariacki 1. 9

Wykonuje wszelkie zlecenia P. T. Klienci, wchodzące w zakres fotografii amatorskiej i radia szybko i solidnie.

POSAD
POSZUKUJĄ

M A M
lat 17, ukończył 3 kl. gimn. Znam jęz. polski, ukraiński, rosyjski i częściowo niemiecki. Poszukuje pracę w biurze — jako praktykantka. Listy „Gaz. Lw.” „S. 13 nr 8848”. 8843:

KUCHARKA

W średnim wieku, znajomość gospod. samodzielną zarządzić. Listy „Gaz. Lw.” „S. 13 nr 8848”. 8747:

LOKALE

POSZUKUJĘ 1 POKOJU
z kuchnią, lub bez w centrum miasta. Warunek oddzielne wejście. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 — „Nr 1107”. 8191

ZAMIEŃ
dwa pokoje, kuchnia, komfort, 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

POKÓJ
kawalerski, umeblowany z osobnym wejściem — wynajmę. Świętokrzyska 58. 8901

ODSTĄPIE
4 pokoje mieszkanie, Sakramentek. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

500 ZŁ.
dam za 2 pokoje kuchnia, komfort. Ewentualnie odkupię meble — Na wynajem. Listy „Gaz. Lw.” „S. 13 nr 8848”. 8808:

SOLIDNY
na stanowisku, poszukuje 2-pokojowego mieszkania z kuchnią i pełnym komfortem (łazienka, gaz) w dzielnicy polskoukraińskiej. Ewent. odkupię lub wynajmę całe urządzenie. Listy „Nr 8800”. „Gazeta Lwowska” 8800:

DO
odstąpienia mieszkania w dziel. IV. Kleparów, Warszawa 70, na jedno w okolicy Bema. 8765:

ZAMIEŃ

1 mieszkanie w dzielnicy czwartej na pokój z kuchnią w dzielnicy polskoukraińskiej. Zgłoszenia „Gaz. Lw.” „S. 13 nr 8848”. 8843:

BIURO

inżynierskie poszukuje 2 pokoi kawalerskich w śródmieściu. Listy z podaniem warunków do „Gazety Lw.” „Nr 8801”. 8801:

ZAMIEŃ

4 pokoje, kuchnia, pełny komfort — dzielnica niemiecka na 2-3 pokoje dzielnicy polskiej. Listy „Gaz. Lw.” „Nr 8793”. 8793:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAMIEŃ

2 pokoje, kuchnia, komfort — 3-4 pokojowe. Zgłoszenia „Reklama” pl. Mariacki 5 dla „7”. 8808:

ZAGINIENIE

KRUCZKOWSKI JAN
wzięty w kwietniu do wojska sowieckiego. O wiadomości prosi brat, ul. LESNA 18. 8705

MALINOWSKI TADEUSZ
został wywieziony 15. czerwca 1941 r. z Kazimierzowskiej. Ktoś wie, gdzie on teraz? Proszę o wiadomości do: Teatynska 27. — I. p. 8854:

KUPIE
buty oficerskie — 43-44 pierwszorzędne; czasopisma magazyny rozrywkowe polskie, niemieckie, francuskie — elektromotor Contax III. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 8719”. 8719:

KUPNO
SPRZEDAŻ
SPRZEDAŻ
duża poduszka, ul. Kubala 8, drzwi 3. 9055

SPRZEDAŻ
futro damskie (piżmaki) tanio; ul. św. Antoniego nr 7, drzwi 3, ganek. 8728

KUPIE
walizkę nowocześniejszą maszynę — pieczęć. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 8719”. 8719:

ZALATWIAM
kupno, sprzedaż — różnych rzeczy. Listy „Gaz. Lw.” „Nr 8718”. 8718:

KURKA
ciepła do sprzedania na wysokości. Hołkowska 16, I. p., wejście przez ganek. 8717:

KUPIE
książkę Wincenza: „Na Wysokiej Poloninie”. — Podać cenę. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 8714”. 8714:

GABINET
nowoczesny orzechowy, szafy, inne meble, drobniarstwo. Lyczakowska nr 4, mieszkanie 59; schody VII. 8708:

KUPIE
pas oficerski, Listy „Gazeta Lw.” „Nr 8732”. 8732:

SPRZEDAŻ
drzewo, niecałkowicie, rosnące w parku. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 8733”. 8733:

FUTRO
czarne francuskie, srebrne na średnią osobę sprzedam. Chrzanowska 16 — drzwi 3, od 9-11. 8729:

FORTEPIANY
1 pianina pierwszorzędnej marki kupię. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 8724”. 8724:

BUTY
nr 43-44 sprzedam, zamienię. Sobieskiego 17, — m. 2, godz. 14-16. 8720:

DO
sprzedania: 1 kowal (50 l.) cynku w dobrym stanie, 1 wanna (Sitzwanne), lampy stołowe elektryczne, 2 pary trzewików w dobrym stanie, różne książki niemieckie do brych autorów. Legionowa 23, — drzwi 2. Tylko po południu od 16-19. 8445:

SPRZEDAŻ
lub wymienię na węgiel rower i 3 m. sukna grubego. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 8802”. 8802:

DWU
czeladników na roboty szewskie kol-kowane i szycie — przyjmę. Sobieskiego 5, sklep. 8769

SZLIFIERNIA

SZKŁA
JAGIELLOŃSKA
24, kupuje stare lustro i szyby. 8668

BUTY

oficerskie nr 42 — pierwszorzędne — sprzedam. Bajki 4, mieszkanie 6. 8716

SPRZEDAŻ

szlauch gumowy do płycy gazowej 25 metrów. „Gazeta Lwowska” „Nr 8371”. 8371:

KUPIE

buty oficerskie — 43-44 pierwszorzędne; czasopisma magazyny rozrywkowe polskie, niemieckie, francuskie — elektromotor Contax III. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 8719”. 8719:

PUTRO

brązowe na szpule, półbuty — czarne nr 43, białe koc wchłania, kolnierzyk wydrzewy brązowy męski — sprzedam lub zamienię. Wiadomości Męczyńskiego 25, I. p. m. 3 między 3-8 po południu. 8469

GRAMOFONY, PŁYTY

FOTOGRAFICZNE aparaty, materiały kupię: „FO-FU-RA” Chorzowska 5. 7993:

WÓZEK

dzierżymy do sprzedania. Wyspiańskiego 22. 8651

FARBKA

BIELIZNY — do KOSMETYKA BATORO 9. 8455

FORTEPIAN

króciutki — tanio sprzedam. Rynek nr 9, I. p., m. 6a od 1-5. 8676

PIECYK

ELEKTRYCZNY duży 220 volt tanio sprzedam — Smulikowskiego 49 (dawniej Okrężna) 8681

SZAFKA

kuchenna, łóżko drewniane, taboret, balia, baniak, wiaderko — łóżko żelazne z siatką, waga stołowa z podwójnym wyważeniem. Węglińskiego 7, — mieszkanie 1. — Od 13-16 i od 19-21. 8688

GRAMOFONY, PŁYTY

FOTOGRAFICZNE aparaty, materiały kupię: „FO-FU-RA” Chorzowska 5. 7993:

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUPIE

dwadzieścia przednie do wozu gospodarskiego. Lyczakowska 93. kół. Naukę roz-skiego 26, drzwi 3 poczynam. 8604

KUNST

DEM VOLK
Lwów, Kopernika nr 10. Kupuje — sprzedaje wszelkie wyroby ludowe. 8673

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

LEKCJE

NIEMIECKIEGO
i innych języków, udziela absolwent uniwersytetu niemieckiego Sapiehy nr 51, mieszkanie 8. 8780:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

ROZMAITE

NAJLEPIEJ
NAPRAWIĆ
BIZUTERIĘ
oddajcie ją — do firmy
JAN WOJTYCH
Akademicka 8. —
Kupno, grawury,
sprzedaż 7563

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Pośrednik: Listy „Nr 8691”. „Gazeta Lwowska” 8691:

KUPIE

dom lub willę — najchętniej Łyczaków, Persenkówka. Po